

Hong Nguyen

CHÚA NHẬT 5 MÙA CHAY A THAM DỰ TIẾC LỄ CHÚA

LỄ CHÚA: GIOAN 11, 1-45: Tin sđ đđc sng -

Hu Minh

Là người như bao nhiêu người, Chúa Giêsu cũng xót thương, cũng rung động trước nỗi mất mát của người thân, của bạn hữu. Và Chúa đã thật sự xót thương, thật sự rung động trước cái chết của chàng trai Lazarô, bạn của Chúa. Thế nhưng đi u mà Tin Mừng mu n nói không đ ng i i vi c Chúa xúc đ ng.

Vút trên cái chết rđ đ bình th ng c a Lazarô, là s kh ng đ nh quá s c phi th ng c a Chúa Giêsu: "Ta là s s ng i và là s s ng. Ai tin Ta, dù có chết cũng s đ đ c s ng. Và k nào s ng mà tin Ta, s không chết bao giờ".

Ngay t bài đ c I trích t sách tiên tri Ez.37,12-14, tác gi lên tiếng " Ta m c a m các người và kéo các người ra khỏi m, Ta s cho các người th n trí c a Ta và các người đ đ c s ng". Qua bài đ c II, th c a Thánh Phaolô tông đ g i cho Giáo đoàn Roma, Ngài cũng nói: "Thánh Th n c a Đ ng làm cho Đ c Giêsu Kitô t cõi chết s ng i i trong anh em"(c. 11). Và nh t là bài Tin Mừng theo Thánh Gioan 11, 1-45 Chúa Giêsu xác quy t: " Ta là s s ng i và là s s ng, ai tin Ta đ u có chết cũng s đ đ c s ng".

Chúa Giêsu chính là s s ng, là Đ ng ban s s ng cho nh ng ai tin vào Ngài, đ i u này đ đ c chết ng minh qua phép i làm cho Lazarô s ng i. Đây là trình thu t dài nh t trong Tin Mừng Gioan và phép i ch x y ra i lúc cu i, còn ph n đ u là chu n b . C trình thu t là m t th m k ch đ đ c dần đ ng t ng h i, càng lúc càng căng th ng, cho đ n khi đ đ c k t c c trong hành vi cu i cùng: Chúa Giêsu m c kh i Ngài là Đ ng ban s s ng và đòi con người ph i đáp tr b ng

niềm tin.

Nhưng liệu khi chúng ta nhìn Chúa có xác đáng không, khi mà thất vọng, thất bại là đau xót, là chia cắt? Chúng ta nhìn cái chết của người thân yêu khi làm lòng ta se thắt lại. Ta muốn làm mất cái gì đó để cứu giúp họ nhưng hoàn toàn bó tay. Thế thì liệu Chúa Giêsu: "Ai tin Ta, dù có chết cũng sẽ được sống. Và kẻ nào sống mà tin Ta, sẽ không chết bao giờ" có là niềm chân thật? Nếu đó là niềm xác đáng, thì sống sống mà Chúa Giêsu nói là sống sống nào mà lại "không chết bao giờ"?

Ai cũng biết tình cảm của Chúa Giêsu dành cho gia đình của Ladarô rất thân thiết. Thế nhưng khi nghe tin Ladarô bị bệnh, Chúa Giêsu không đi ngay, Người và bạn bè đi Êp-ra-aim được hai ngày. Điệu này thật tại hai. Vì như chúng ta biết khi Chúa Giêsu đến Bê-tania thì Ladarô đã chết và được chôn cất được 4 ngày! Ngay Mácta và người yêu quý Chúa Giêsu nhưng khi ra đón Chúa, câu nói của cô có gì đó chua chát đáng trách móc, giận hờn: "Nếu có Thầy ở đây thì em con đã không chết". Trách móc cũng phải thôi nhưng đó là chính là khi đi tìm cho một giáo huấn và sống lại mà Chúa Giêsu muốn dành cho chúng ta cũng như cho mọi người chúng ta.

Liệu Chúa phải được suy niệm bằng đức tin, vì là niềm của ĐỨC TIN. Chúa không hề bỏ rơi: "Ai suy nghĩ về Ta...", mà lại nói rằng: "Ai tin Ta...". Vì thế đức của Chúa, bạn và tôi được sống lại chỉ cần suy nghĩ mà hãy tin xa hơn đức suy niệm. Vì điều quan trọng không nằm ở chỗ biết suy nghĩ, nhưng quan trọng là suy nghĩ trong đức tin. Chết trong đức tin, niềm của Chúa Giêsu không nhưng là niềm xác đáng mà còn là niềm ban niềm hy vọng. Một niềm hy vọng mãnh liệt vào sống sống phía sau cái chết, một sống sống "không chết bao giờ".

Chúa Giêsu muốn cho các môn đồ thấy vinh quang Thiên Chúa và giúp cho các ông thêm lòng tin vào Người nên, khi nghe tin Lazarô đau nặng Ngài còn lại hai ngày và sống vì Lazarô chết: Họ phải chờ đợi Lazarô thất vọng đã chết - có mùi rữa - 4 ngày - là niềm thiết. Có lẽ chính vì Lazarô là người yêu của Người, gia đình Bê-tania là gia đình Người thì chúng ta mà Người đã cho họ được tham dự vào sự sống của Người. Người không đến ngay vì nếu Người đến ngay Người không cứu được người chết và vì gia đình Matta và Maria phải đau khổ. Chúng ta là Người đã nhận thấy niềm của Ngài. Rõ ràng Đức Giêsu và Thiên Chúa và một con người.

Ở Bê-tania Chúa Giêsu đã mở mắt cho Matta biết chính Ngài là sống sống lại và là sống sống (x. câu 25), các môn đồ cũng nghe điệu này. Dĩ nhiên là Chúa Giêsu có ý nói sống lại và phần linh hồn chết không phải là xác như Lazarô. Chúa Giêsu sẽ dùng sống vì phần sinh cho Lazarô để nói về niềm của Ngài phần sinh phần hồn cho những ai tin vào Ngài. Matta đã mạnh dạn tuyên xưng: "

vâng theo Thầy con tin"(c.27), chính niềm tin mạnh mẽ này nên Ngài đã làm cho Lazarô chết đã bốn ngày sống lại.

Không ai sinh ra là để sống trên gian đời đời, nhưng sinh ra để rời khỏi. Nếu không có đức tin, không may mắn chút gì đến sống đời sau, thì rõ ràng, cuộc đời là bi đát. Vì sao lại bi đát? Là vì cuộc sống trên gian đời đời như một chuyến đi. Cuộc hành trình của cuộc đời mỗi người không phải danh vọng, địa vị, hạnh phúc, giàu sang, tiền bạc, sức khỏe..., mà là cái chết. Chết một cách. Giết chết một cách. Bị cướp mất một cách.

Trong cái chết, có hai con người ta cô đơn nhất. Đó là hai người sát cạnh nhau cùng chết, cũng khó có thể nói rằng: chết cùng, chết với. Mỗi người là một cái chết, rời rạc riêng, không bao giờ hòa trộn, không bao giờ liên lạc. Trong cái chết, con người ta trở thành nghèo nhất: bốn tay trống, chỉ có hai bàn tay trống. Điếu còn lại chỉ là một cái xác không hồn. Nhưng cái xác không hồn này rời cũng phải bị vùi dập, hay thiêu đốt lấp tấc, vì nó sống thì rời rạc tan nát, đến một phút, đến không còn gì. Rõ ràng bi đát, rời bi đát...

Nhưng người Kitô hữu có đức tin. Họ xác tín mạnh mẽ vào Đấng là Thiên Chúa đã làm người chia sẻ đến cùng kiếp sống con người của họ. Người đã chết thật, nhưng đã đi bước trước để dạy họ bài học của sự sống đằng sau cái chết: đó là chính Chúa đã sống lại thật. Sự sống đằng sau cái chết mới là sự sống thật, sự sống vĩnh cửu. Một sự sống không có sự chết. Đấng Phục Sinh này, hôm nay, trong Tin Mừng, đã nói một cách táo bạo, thẳng thắn với Mattha, cũng là nói với bạn và tôi: "Ta là sự sống lại và là sự sống. Ai tin Ta, dù có chết cũng sẽ được sống. Và kể nào sống mà tin Ta sẽ không chết bao giờ".

Qua cái chết và sự sống lại của Ngài, Chúa Giêsu đã loan báo cho con người một tin mừng: cái chết không còn là một ngõ cụt hay tận cùng nữa mà là cửa ngõ dẫn vào một cuộc sống mới, một cuộc sống trong Đức Kitô và cùng với Đức Kitô trong cõi vĩnh hằng. Vì thế, thánh Têrêsa Hài Đức Giêsu đã nói: "Nếu một mai bạn thấy tôi nằm chết, bạn đừng buồn, vì chính Cha chung của chúng ta là Thiên Chúa đã đến đón tôi đi, đến gần với tôi". Hoặc như thánh Phaolô đã nói: "Đi với tôi, sống là Đức Kitô và chết là một niềm vui".

Tin vào Đấng tự mình phục sinh và hứa ban ơn phúc sinh cho những ai tin, người Kitô hữu cảm nhận bình an trong cuộc sống. Đức tin giúp họ hiểu rằng, cái chết chỉ là một sự biến đổi để cùng Thiên Chúa. Nhờ đức tin, chúng ta nhận ra ý nghĩa của cuộc đời. Nhưng công việc xây dựng cuộc đời sống cho ta hạnh phúc trần gian. Nếu hiểu như thế, cuộc đời không bi đát, nhưng

đáng yêu.
LM Hu Minh

Kính chuyên:
H ng